

กบภ.๔๕๖๕/๒๗๙๗

E 1109/66

ต้นฉบับ

เลขที่เอกสารในระบบ E พิเศษ/ภาควิชาปฐพิทยามหาวิทยาลัยเกษตรฯ

ฝ่ายบริหารทั่วไป (สก. รับเอกสารจากภายนอก) รับที่ ชป 11896

วันที่ 1 ก.ย. 2556

เรื่อง ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการผลิตพืชแบบอินทรีย์

เรียน พส.บอ.	วันที่กำหนด	
<input type="checkbox"/> เพื่อโปรดพิจารณา	<input type="checkbox"/> เพื่อโปรดดำเนินการ	<input checked="" type="checkbox"/> เพื่อโปรดทราบ
		หมายเหตุ

Ram

ஸ்ரீராத தெகால்

(นางจันทima ชูนุช)

สบ.นก. แทน ผบบ.

ปฏิบัติราชการแทน ลนก.

- ๑ ก.ค. ๒๕๕๖

— ทราบ

— ที่ ๑๐๘ ก.๙.๐๔-

— สำเนา ๑

Ram ๑๙ ก.ค. ๕๖

— ไม่

— ๑๘๘ ๙.๐.๕/๙/๙

புதினம் மாதிரி போன்ற நோய் விடை செய்யும் தேவை

Ram ๑๙ ก.ค. ๕๖

(นายทองเปลา - กองจันทร์)

ผส.บอ.

ผู้มีอำนาจ กองจันทร์

ผส.บอ.

— ทราบ

— รับ ๑๙. ๗. ๕๐.

— ทราบ.

— ดูแลอย่างดี ไม่ทำลาย มีผล.

Ram ๑๙ ก.ค. ๕๖

ผส.บอ.

புதினம் மாதிரி போன்ற நோய் விடை செய்யும் தேவை
ஒவ்வொரு மாதமும் பார்வை செய்யும் தேவை
நான் முன்வரும் பார்வை செய்யும் தேவை
பார்வை செய்யும் தேவை

— รับ ๑๙. ๗. ๕๐.

(นายธีระพล ตึงสมบุญ)
กพ.จน.*Ram* ๑๙ ก.ค. ๕๖



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มงานพัฒนาการบริหารจัดการน้ำ ส่วนบริหารจัดการน้ำ โทร ๒๒๓๕

ที่ ๘ 伸 อ.กพ.)๐๗/๔๗๙

วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการผลิตพืชแบบอินทรีย์

เรียน ผส.บอ. ผ่าน กพ.จน.

ตามบันทึก ลงก.รับที่ ชป ๑๘๘๖ ลงวันที่ ๑ ก.ย. ๒๕๖๒ พิจารณาตามหนังสือภาควิชา ปฐพีวิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ของศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.อำนวย สุวรรณฤทธิ์ ลงวันที่ ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๒ เรื่องความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการผลิตพืชแบบอินทรีย์ กรณี ผส.บอ.สั่งการให้ กพ.จน. พิจารณาเรื่องดังกล่าวเสนอ ซึ่งได้มอบหมายให้กรรมสูตรเป็นผู้หาสำคัญ ตามรายละเอียดสิ่งที่ส่งมาด้วยทั้ง ๓ หัวข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ความเป็นมา

การผลิตพืชอินทรีย์ซึ่งไม่ใช้สารเคมี รวมทั้งการที่ไม่ใช้ปุ๋ยเคมีเป็นการผลิตพืชที่มีต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตต่ำกว่า ก่อเกิดผลพิษน้อยกว่า หรือเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า และให้ผลผลิตที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับการผลิตพืชที่มีการใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชีวภาพ เป็นแนวคิดและหรือความเชื่อเรื่องการผลิตพืชอินทรีย์ดังกล่าวข้างต้นไม่ถูกต้อง ควรผลิตพืชแบบปลอดสารพิษที่มีการใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชีวภาพอย่างเหมาะสม

๒. เหตุผลร่วมรายละเอียดประกอบการพิจารณา ซึ่งสามารถสรุปโดยสังเขปทั้ง ๓ หัวข้อดังนี้

๒.๑ หนังสือเรื่อง “ความจริงเกี่ยวกับปุ๋ยในการเกษตรและสิ่งแวดล้อม”

ข้อดีของปุ๋ยประเภทนี้อาจจะใช้ชดเชยข้อด้อยของปุ๋ยอีกประเภทนึงได้ ดังนี้แนวทางการเลือกใช้ปุ๋ยที่ดีที่สุดคือใช้ทั้งปุ๋ยเคมี ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชีวภาพร่วมกันให้เหมาะสมกับความต้องการของดิน พืชและปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยตลอดจนเลือกใช้ปุ๋ยที่มีคุณภาพดี ไม่มีสารพิษติดมากด้วย

๒.๒ สำเนาเอกสารเรื่อง “การผลิตพืชอินทรีย์ดีจริงหรือ”

ปุ๋ยอินทรีย์ด้อยกว่าปุ๋ยเคมี ทั้งในด้านต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตพืช คุณภาพด้านโภชนาการของผลผลิตพืชและด้านความเสี่ยงต่อการก่อให้เกิดผลพิษ ตลอดจนการใช้ปุ๋ยทั้ง ๓ ประเภทคือ ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชีวภาพร่วมกันแบบผสมผสาน ให้เหมาะสมกับดินและพืช ส่งผลให้ผลผลิตที่มีคุณภาพด้านโภชนาการสูงกว่าใช้เพียงประเภทเดียว หรือสองประเภทร่วมกัน

๒.๓ บทสรุปผู้บริหาร ตามสำเนาบทคัดย่อ รายงานการตรวจสอบการวิจัย เรื่องการเปรียบเทียบองค์ประกอบสารอาหารและอื่น ๆ ของอินทรีย์วัตถุ ตลอดจนการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานวิจัยโภชนาการและสุขภาพ สถาบันการศึกษาสุขอนามัยและเวชศาสตร์เขตวอน ลองดอน พบว่าในเนื้อความไม่มีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ย กล่าวถึงเฉพาะเนื้อหารายละเอียดตามหัวข้อเรื่องดังกล่าว ข้างต้น ตลอดจนทราบว่าความแตกต่างของสารอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ทางปศุสัตว์อาทิเช่นเนื้อ นม และไข่ เป็นต้น พบเฉพาะองค์ประกอบของไนโตรเจนที่สารอินทรีย์จะสูงกว่า ซึ่งจะเป็นประโยชน์ให้กับประชาชน ปริโภคอาหารที่แตกต่างกันตามปกติ จึงไม่น่าที่จะแตกต่างในปริมาณสารอาหารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของผู้บริโภค

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

นายณรัช ทวีสุข



วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๖

เรื่อง ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการผลิตพืชแบบอินทรีย์

เรียน อธิบดีกรมชลประทาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.หนังสือเรื่อง “ความจริงเกี่ยวกับปุ๋ยในการเกษตรและสิ่งแวดล้อม”

๒.สำเนาเอกสารเรื่อง “การผลิตพืชอินทรีย์ดีจริงหรือ”

๓.สำเนาบทคัดย่อรายงานการตรวจเอกสารการวิจัย เรื่อง “Comparison of composition (nutrients and other substances) of organically and conventionally produced foodstuffs: a systematic review of the available literature”

ด้วยปรากฏว่า ได้เกิดกระแสความคิดและหรือความเชื่อในทุกวิถีทาง แต่ทุกระดับชั้น ของประชากรของโลก โดยเฉพาะของประเทศไทย ว่าการผลิตพืชอินทรีย์ซึ่งไม่ใช้สารเคมี รวมทั้งไม่ใช่ปุ๋ยเคมี เป็นการผลิตพืชที่มีต้นทุนต่ำกว่าการผลิตพืชที่มีต้นทุนต่ำกว่า ก่อให้เกิดผลกระทบน้อยกว่า หรือเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า และให้ผลผลิตที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูงกว่า เมื่อเทียบกับการผลิตพืชที่มีการใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งการห้ามใช้ปุ๋ยเคมีเป็นสิ่งที่กรมเห็นว่าขัดกับหลักวิชาการด้านความสัมพันธ์ระหว่างต้น ปุ๋ย และพืช กรมจึงได้ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลผลการวิจัยเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับความคิดดังกล่าว ซึ่งผลงานวิจัยที่ทำอย่างถูกต้องตามหลักการวิจัยได้ให้ข้อสรุปว่า แนวคิดและหรือความเชื่อเรื่องการผลิตพืชอินทรีย์ดังกล่าวข้างต้นไม่ถูกต้อง ความเข้าใจผิดของสังคมไทยที่กล่าวนี้ กรมเป็นห่วงว่าจะทำให้การเกษตรของประเทศไทยลงทาง ไม่เจริญก้าวหน้า เท่าที่ควรและที่สำคัญที่สุดก็คือ นอกจากจะทำให้เกษตรกรถูกใช้เป็น“หนูตะเภา”และเสียโอกาสแทนที่จะมีกำไรงจากการผลิตแต่ต้องขาดทุน แทนที่จะได้กำไรมากกว่าเดิมอย่างแน่นอน แล้วยังทำให้เสียโอกาสในการลดมลพิษและการปรับปรุงคุณภาพด้านโภชนาการของผลผลิตพืชอีกด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติภารกิจของบุคลากรในกรมชลประทาน กรมจึงขอส่งเอกสารชี้แจงเกี่ยวกับความเข้าใจผิดข้างต้นตามรายการในสิ่งที่ส่งมาด้วยมาให้ (เอกสารหมายเลข ๑ และ ๒ ขอรับฟรีในจำนวนไม่จำกัดได้ที่ สมาคมดินและปุ๋ยแห่งประเทศไทย ตึกภาควิชาปฐพีวิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทร. ๐๒-๕๔๐๖๗๗๒ ส่วนสิ่งที่ส่งมาด้วยฉบับที่ ๓ ดูเอกสารฉบับเต็มได้ที่

<http://www.food.gov.uk/multimedia/pdfs/organicreviewappendices.pdf>

อนึ่ง ข้อมูลในสิ่งที่ส่งมาด้วยแสดงว่า การผลิตพีชอินทรีย์ซึ่งห้ามใช้ปุ๋ยเคมี ด้อยกว่า การผลิตพีชที่มีการใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยประเภทอื่นๆ (คือปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพ)อย่างเหมาะสมกับดินแต่ละแห่งและพีชแต่ละชนิด ทั้งในด้านต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต การลดมลพิษหรือความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพด้านโภชนาการของพีช ดังนั้นหากจะลดเว้นการใช้สารเคมีในการผลิตพีชก็ควรลดเว้นการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสารเคมีอื่นๆ แต่ควรใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพอย่างเหมาะสมกับดินแต่ละแห่งและพีชแต่ละชนิด ซึ่งการเกษตรแบบที่กล่าวนี้ก็คือ การผลิตพีชแบบปลอดสารพิษที่มีการใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพอย่างเหมาะสม หรือหากจะมีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการก็จะเป็น “การผลิตพีชแบบปลอดภัยสารพิษ”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และเพื่อประกอบพิจารณาให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่บุคลากรในกรมชลประทาน เกษตรกร และสังคมส่วนรวม

ขอแสดงความนับถือ

(ดร. อรุณาจ สุวรรณกุฑี)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ

การผลิตพืชอินทรีย์ดีจริงหรือ?*

ดร. อรุณา สุวรรณฤทธิ์
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ

ภาควิชาปัจจุบันพิวิทยา คณะเกษตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษ เรื่อง “การผลิตพืชอินทรีย์ ดีจริงหรือ?”

ในการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 51 สาขาพืช
ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จตุจักร กรุงเทพฯ 5-7 กุมภาพันธ์ 2556

ความหมาย

การผลิตพืชอินทรีย์ ในที่นี้ หมายถึงการผลิตพืชที่ไม่ใช้สารเคมี รวมทั้งไม่ใช้ปุ๋ยเคมี ใช้แต่ใช้ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพเท่านั้น

2

ประเด็นที่จะเปรียบเทียบระหว่างปุ๋ยเคมี กับปุ๋ยอินทรีย์และหรือปุ๋ยชีวภาพ

1. ต้นทุนการผลิตพืช
2. คุณภาพด้านโภชนาการของผลผลิตพืช
3. ความเสี่ยงในการทำให้เกิดมลพิษ
 - 3.1 ผลกระทบความโปรด়และความแพ้งของดิน
 - 3.2 การสะสมธาตุโลหะหนักและธาตุพิษในดิน
 - 3.3 การสะสมในเกรตในพืช
 - 3.4 การระดับในเกรตสูงเหลื่องน้ำ
 - 3.5 การทำให้เกิดแก๊สร้อนกระเจก

3

1. ต้นทุนการผลิตพืช

4

ตารางที่ 1 ปริมาณปุ๋ยคงเหลือปุ๋ยหมักที่เพิ่มผลผลิตได้เท่ากับปุ๋ยเคมี 1 กิโลกรัม (อ้างอิง, 2553)

ชนิดปุ๋ย	ปริมาณ (กิโลกรัม) ปุ๋ยคงเหลือปุ๋ยหมักที่ให้ผลผลิตพืชเท่ากับปุ๋ยเคมี 1 กิโลกรัม
มูลถังควร	8
มูลไก่	12
มูลเป็ด	14
มูลสุกร	18
มูลโค	20
ปุ๋ยหมัก	44 - 70

5

ข้อสรุป

มูลค้างค่าว บุลไก่ มูลเป็ด มูลสุกร มูลโค และ น้ำยีน้ำนมจะต้องมีราคาถูกกว่าปุ๋ยเคมีอย่างน้อย 8, 12, 14, 18, 20 และ 44 เท่า จึงจะให้ผลตอบ

แทนจากการใช้ปุ๋ยเท่ากับปุ๋ยเคมี (คำนวณโดยไม่รวมค่าขนและค่าแรงใช้ปุ๋ย ซึ่งกรณีปุ๋ยอินทรีย์สูงกว่ากรณีปุ๋ยเคมีหลายเท่า)

6

ข้อสรุป (ต่อ)

ปัจจุบัน ราคาจำาหน่ายปุ๋ยอินทรีย์แพงกว่าราคากําต้น ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยผลผลิตโดยปุ๋ยอินทรีย์สูงกว่าผลผลิตโดยปุ๋ยเคมี

7

2. คุณภาพด้านโภชนาการของผลผลิตพืช

8

ตารางที่ 2 ผลของปุ๋ยประ坡กต่างๆ ที่ 1) น้ำหนักแห้งส่วนเนื้อตีน 2) ความชื้นชั้นของคลอร์ฟิลล์สี คลอร์ฟิลล์บีและกรดอะมิโนดีนีน 3) คาร์บอโนyleครดในน้ำอื่น เช่น 4) ไวตามินบี 9 ในในของตีนไข่ (Alderafast และคณะ, 2010)

ปุ๋ยที่ใช้	น้ำหนักแห้ง (กรัมต่อ กรงตาก)	คลอร์ฟิลล์สี (ในกรงรักษา 0.10 ตาราง เมตร)	คลอร์ฟิลล์บี (ในกรงรักษา 0.10 ตาราง เมตร)	กรดอะมิโนดี (ในกรงรักษา 0.10 ตาราง เมตร)
เคมี (1)	<u>12.9 ก</u>	<u>2.23 ก</u>	<u>1.57 ก</u>	<u>0.82 ก</u>
อินทรีย์ (2)	<u>3.4 ก</u>	<u>1.75 ก</u>	<u>1.11 ก</u>	<u>0.67 ก</u>
ปุ๋ยชีวภาพ (3)	<u>4.2 ก</u>	<u>1.55 ก</u>	<u>0.76 ก</u>	<u>0.56 ก</u>
1 + 2	<u>7.8 ก</u>	<u>2.88 ก</u>	<u>1.77 ก</u>	<u>0.91 ก</u>
1 + 3	<u>11.1 ก</u>	<u>2.55 ก</u>	<u>1.67 ก</u>	<u>0.74 ก</u>
2 + 3	<u>3.1 ก</u>	<u>2.04 ก</u>	<u>1.14 ก</u>	<u>0.81 ก</u>
1 + 2 + 3	<u>5.6 ก</u>	<u>3.77 ก</u>	<u>2.18 ก</u>	<u>0.88 ก</u>

9

ตารางที่ 2 (ต่อ 1)

ปุ๋ยที่ใช้ ¹	การนำไปใช้ครึ่ง ในเนื้อเยื่อ ² (เมอร์เซ่นต์)	ไวดามินซี (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม)	ไวดามินบี 9 (ไมโครกรัมต่อ 100 กรัม)
เคมี (1)	13.3 กก	42.7 ช	85.0 จช
อินทรีย์ (2)	12.0 จช	28.4 จ	55.0 จช
ปุ๋ยชีวภาพ (3)	11.6 จ	29.0 กก	40.0 จ

ตารางที่ 2 (ต่อ 2)

ปุ๋ยที่ใช้ ¹	การนำไปใช้ครึ่ง ในเนื้อเยื่อ ² (เมอร์เซ่นต์)	ไวดามินซี (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม)	ไวดามินบี 9 (ไมโครกรัมต่อ 100 กรัม)
1 + 2	15.0 ช	44.7 กช	125.0 ช
1 + 3	14.0 ชค	41.1 ช	100.0 ชค
2 + 3	13.5 ก	38.0 กช	65.0 จช
1 + 2 + 3	21.0 ก	52.2 ก	155.0 ก

1: 1) ปุ๋ยเคมีที่เก็บมาทำกันปุ๋ย 12-12-40 อัตรา 200 กิโลกรัมต่อไร่ 2) ปุ๋ยอินทรีย์ใช้ปุ๋ย
หมัก (0.6% ในต่อเนื่อง) 624 กิโลกรัมต่อไร่ และ 3) ปุ๋ยชีวภาพใช้อโซโนดแมกแทร์
อะโซโนไดร์ฟต์ แหล่งแหนดคีเรียก็จะสามารถฟื้นฟูดิน
หมายเหตุ ค่าที่มีอักษร (ก, ช, ค...) รวมกันกับไม้เท็กต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %
ที่มา Alderfast, A.A. and co-authors (2010).

ตารางที่ 2-1 ผลของปุ๋ยประเกทต่างๆต่อความสามารถในการต่อต้านอนุมูลอิสระ³
(มิลลิกรัมอนุมูลอิสระของกรดภัลลิกต่อน้ำหนักพืชสด 100 กรัม) ของกะหล่ำปลีและ
แตงกวา (Pavla and Pokluda, 2008)

ปุ๋ยที่ใช้	กะหล่ำปลี		แตงกวา	
	ปี 2005	ปี 2006	ปี 2005	ปี 2006
ไม่มีปุ๋ย	233±32 ก	299±27 ก	108±14 ก	184±1 ก
ปุ๋ยเคมี	186±73 ก	281±5 ก	117±43 ก	53±33 ช
ปุ๋ยหมัก	201±34 ก	284±22 ก	133±10 ก	60±38 ช
ปุ๋ยกอก	211±65 ก	296±32 ก	129±32 ก	62±12 ช

หมายเหตุ ในคอลัมน์เดียวกัน ค่าที่มีอักษร (ก หรือ ช) หมายความกันกับไม้
แตงกวาต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ข้อสรุป

ปุ๋ยเคมีเท่านั้นไม่ช่วยให้ในพืชสามารถต้านทานภัยได้ดีกว่าปุ๋ยอินทรีย์
ในด้านคุณภาพด้านโภชนาการของผลผลิตพืช และการใช้ปุ๋ย
ทั้ง 3 ประเภทร่วมกัน ดีกว่าการใช้ปุ๋ยประเกทเดียว หรือสอง
ประเภทร่วมกัน

3. ความเสี่ยงในการทำให้เกิดมลพิษ

3.1 ผลกระทบต่อความโปร่งและความแข็งของดิน

14

ตารางที่ 3.1-2 ความหนาแน่นของดินในแปลงที่ไม่เคยใช้ปุ๋ยและที่ใช้ปุ๋ยเคมีต่อต้นเป็นเวลา 10 ปี ในการปลูกข้าวโพด (Tatao, 1987)

ปัจจัย	ความหนาแน่นรวมของดิน (กรัมต่อกิโลกรัม) เซนติเมตร)	
	ที่ความลึก 0-10 เซนติเมตร	ที่ความลึก 10-20 เซนติเมตร
ไม่ใช่	1.17	1.48
ปุ๋ยเคมี ^{1/}	1.04	1.23

1/ เที่ยบเท่ากู้ตร 10-10-0 อัตรา 50 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

15

ตารางที่ 3.1-1 ความหนาแน่นและความแข็งของดินหลังจากปลูกข้าวนานาชั้งติดต่อต้น เป็นเวลา 11 ปี โดยใช้ปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยหมัก (ประเสริฐ และคณะ, 2529)

ปัจจัย	ความหนาแน่นรวมของดินที่ ระดับความลึก 0-15 เซนติเมตร (กรัมต่อกิโลกรัม) เซนติเมตร)	ความแข็งของดินชั้น บน (มิติเมตร) ^{1/}
ไม่ใช่	1.67	24.7
ปุ๋ยเคมี ^{2/}	1.60	19.6
ปุ๋ยหมัก 1 ตัน/ไร่/ปี	1.60	17.2

1/ ค่าที่แสดงเป็นค่าที่อ่านจากเครื่องวัดความแข็งของดิน; 2/ เทียบเท่ากู้ตร 16-8-8 อัตรา 50 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

15

ตารางที่ 3.1-3 ผลของปุ๋ยหมักและปุ๋ยเคมีต่อปริมาณอินทรีย์วัตถุในดินชั้น表土 เพื่อประกอบตัวชี้ และเมื่อพิจารณาต่อชั้งของดินที่ใช้ในการปลูกข้าวโพดติดต่อต้น 5 ปี (Pinitpaltoon, 2012)

ปัจจัย	ปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน (%) ^{2/}	
	ไอกอบดองต่อชั้งในดิน เตรียมดินในฤดูตัดไป	นำดองซังของดิน พื้นที่หลังเก็บเกี่ยว
1. ไม่ใช่	3.02 %	3.08 %
2. ปุ๋ยหมัก 1.2 ตัน/ไร่/ปี	3.27 %	-
3. ปุ๋ยเคมี ^{3/}	3.35 %	3.01 %

1/ เที่ยบเท่ากู้ตร 20-20-0 อัตรา 100 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี; 2/ ในอดีต
เดียวัน ค่าที่คำนวณด้วยอัตราเรหมื่นกันไม่แตกต่างกันทางสถิติ

17

ข้อสรุป

ทั้งปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์ทำให้ดินเปรี้ยวขึ้นและแข็ง
น้อยลง

ผลดังกล่าวของปุ๋ยเคมีเกิดจากการที่ปุ๋ยเคมีทำให้พืชมี
ตอซึ่งมากกว่าเมื่อไม่ใส่ปุ๋ย ซึ่งทำให้ดินอินทรีย์วัตถุในดินสูง
กว่าดินที่ปลูกพืชโดยไม่ใส่ปุ๋ยเคมี (หากรักษาดินอย่างดี)

18

3.2 การสะสานธาตุโลหะหนักและธาตุพิษในดิน

19

ตารางที่ 3.2 ปริมาณ (ตันต่อปี) ธาตุโลหะหนักบางชนิดและสารเรซินิกที่ดินซึ่งใช้
ทำการเกษตรอังกฤษและเวลส์ได้รับจากปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยเคมี

(Nicolson และคณะ, 1998)

ชนิดปุ๋ย	ตะกั่ว	แคลเซียม	โคโรเนียม	อะร์เซนิก	ปรอก
1. ปุ๋ยอินทรีย์					
1.1 ของเสียจากรั้วเรือน	95	2	98	mn	2
1.2 ยุกตัว	52	4	39	16	<1
1.3 ผลผลิตตัว	<1	<1	210	<1	<1
จากอุตสาหกรรม					
รวม	>147	>6	347	>16	>2
2. ปุ๋ยเคมีและปุ๋น	13	8	81	5	<1

หมายเหตุ < หมายถึงน้อยกว่า; > หมายถึงมากกว่า; mn หมายถึงไม่มีข้อมูล

ข้อสรุป

ปุ๋ยอินทรีย์มีความเสี่ยงต่อการสะสานโลหะหนักและ
ธาตุพิษในดินมากกว่าปุ๋ยเคมี

21

3.3 การสะสมในเกรตในพีช

22

Zahradnik และ Petrikova (2007):

เมื่อใส่ปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยเคมีในปริมาณที่ให้ผลผลิต
จะหล้าปลีเท่ากัน ผลผลิตจะหล้าปลีที่ได้รับปุ๋ยคอกนี้
ในเกรตสูงกว่าจะหล้าปลีที่ได้รับปุ๋ยเคมี

23

ข้อสรุป

เมื่อใส่ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยเคมีในปริมาณที่ให้ผลผลิตพีช
เท่ากัน พีชที่ได้รับปุ๋ยอินทรีย์มีในเกรตสูงกว่าพีชที่ได้รับ
ปุ๋ยเคมี

24

3.4 การซั่งล้างในเกรตสูญแท่นหัว

25

ตารางที่ 3.3 ปริมาณในโครง墩ที่ถูกจะง่ายจากในโครง墩เดินที่มีอยู่แต่เดิมในดินและจากปูย์เกนีที่ถูกในดินให้แก่ต้อง (Ngkeewong and Deville, 1984)

แหล่งที่มา	ปริมาณในโครง墩ที่ถูกจะง่ายจากในโครง墩เดินที่มีอยู่แต่เดิม (กิโลกรัมต่อไร่)	
	ดินที่มีอินทรีย์ต่ำๆ ร้อยละ 8.1	ดินที่มีอินทรีย์ต่ำๆ ร้อยละ 1.9
1. จากปูย์เกนี (16 กิโลกรัมในโครง墩/ไร่)	1.0	0.0
2. จากในโครง墩เดินในดิน	10.0	2.4

26

Torstensen และ คณะ (2006): (จากการวิจัยระยะ 5 ปีหรือ
มากกว่าหลายแห่งในสวีเดน)

เมื่อคิดต่อหนึ่งกิโลกรัมของผลผลิตพืช ระบบเกษตรอินทรีย์
ปุดปล่อยในเกรตตากินมากกว่า 2 เท่าของระบบเกษตรที่ใช้ปูย์เกนี
ตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ เพราะเกษตรอินทรีย์มีการปลดปล่อยในโครง墩
ให้แก่พืชไม่สอดคล้องกับความต้องการของพืช

27

ข้อสรุป

ปูย์อินทรีย์ทำให้มีการจะถูกในเกรตตากินมากกว่า
ปูย์เกนี

28

3.5 การทำให้เกิดแก๊สเรือนกระจก

29

Ma และ คณะ (2007):

- (1) ในโครงเรื่องในญี่ปุ่นปัจจัยเคนมีผลการปลดปล่อยแก๊สเมทานจากดิน
- (2) การไถกอบฟ่างข้าวสาลีทำให้ดินปลดปล่อยแก๊สเมทานและในตัวซื้อออกใช้ดีมากขึ้น

30

Meng และ คณะ (2005):

การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ (ฟางข้าวสาลีและการเมล็ดพืช)
อัตราที่ให้ผลผลิตเท่ากับปุ๋ยเคนมีทำให้ดินปลดปล่อยแก๊ส
ในตัวซื้อออกใช้ดีมากกว่าการใช้ปุ๋ยเคนมี

31

Yang และ คณะ (2010):

การไถกอบฟ่างข้าวในนาน้ำขังทำให้มีการปลดปล่อย
แก๊สเมทานจากดินเพิ่มขึ้นมากกว่าการใช้ปุ๋ยเคนมี

32

ข้อสรุป

ปุ๋ยอินทรีย์ทำให้ดินมีการปลดปล่อยแก๊สรีอนกระจาก
จากดินมากกว่าปุ๋ยเคนมี

33

4. สรุปรวม

- 4.1 ปูยอินทรีย์ต้องยกว่าปูยเคมี ทั้งในด้านด้านทุนต่อ
หน่วยผลิตพืช คุณภาพด้านโภชนาการของผล
ผลิตพืช และด้านความเสี่ยงต่อการก่อให้เกิดน้ำพิษ
- 4.2 การใช้ปูยหัง 3 ประเภท คือ ปูยเคมี ปูยอินทรีย์ และปูย
ชีวภาพร่วมกัน แบบผสมผสาน ให้เหมาะสมกับดินและ
พืช ให้ผลผลิตที่มีคุณภาพด้านโภชนาการสูงกว่าใช้
เพียงประเภทเดียว หรือ สองประเภทร่วมกัน

34

4. สรุปรวม (ต่อ 1)

- 4.3 การละเอว่นการใช้ปูยเคมีเป็นการปฏิโภคสถานการใช้
ประโยชน์จากข้อได้เปรียบของปูยเคมี ในด้านการ
ลดด้านทุนการต่อหน่วยผลผลิตพืช การปรับปรุง
คุณภาพด้านโภชนาการของผลผลิตพืช และลด
น้ำมันลงพิษ

35

4. สรุปรวม (ต่อ 2)

- 4.4 การผลิตพืชแบบปลูกสถาพรพิษ ซึ่งไม่ใช้
สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช แต่ใช้ปูยเคมี
ปูยอินทรีย์ และ ปูยชีวภาพ แบบผสม
ผสาน ให้เหมาะสมกับดินและพืช เป็นการ
ผลิตที่ดีกว่าการผลิตพืชอินทรีย์

36

5. ข้อสรุป

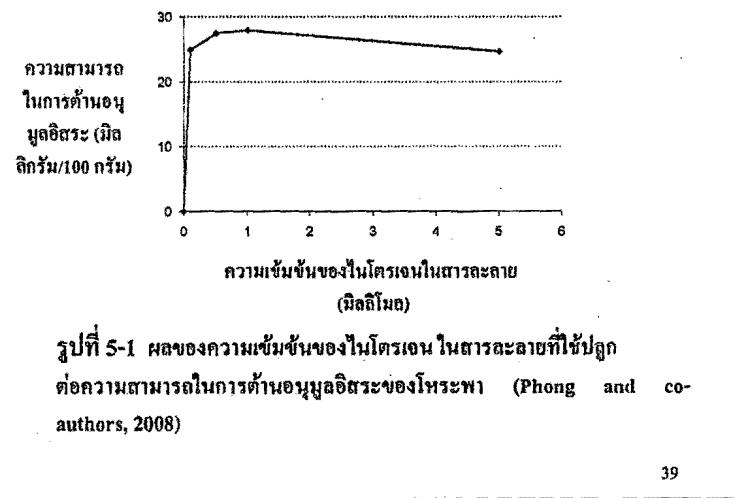
- 5.1 รายงานการวิจัยจำนวนมากสรุปว่า พืชอินทรีย์มี
คุณภาพด้านโภชนาการสูงกว่าพืชที่ผลิตโดยใช้ปูย
เคมีอย่างเหมาะสม แต่การศึกษาเปรียบเทียบ
เหล่านี้ไม่ได้เปรียบเทียบด้วยอย่างพืชที่ปลูกโดยใช้
ปูยอินทรีย์และเคมีในอัตราที่ให้ผลผลิตเท่ากัน โดย
ตัวอย่างพืชอินทรีย์ได้รับปูยอินทรีย์อัตราที่ให้ผล
ผลิตต่ำกว่าพืชที่ใส่ปูยเคมี

37

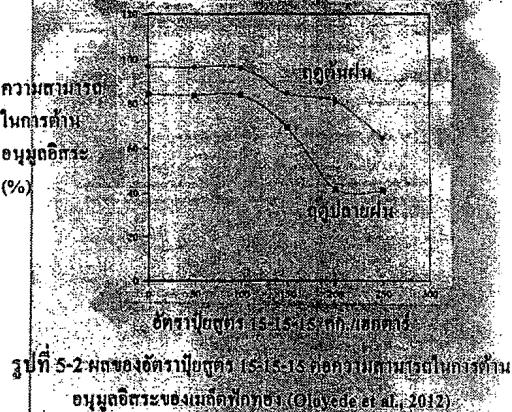
5. ข้อสังเกต (ต่อ)

5.2 พืชที่ได้รับปุ๋ยอัตราที่ให้ผลผลิตต่ำกว่าอัตราพืชที่ไม่ได้รับปุ๋ยอัตราที่ให้ผลผลิตสูงดังตัวอย่างข้างท้ายนี้

38



39



40

6. เอกสารอ้างอิง

- ประเสริฐ ทรงเมือง และคณะ. 2529. น. 357-366. ใน รายงานผลการ
ค้นคว้าวิจัยดินและปูิยช้า กรมวิชาการเกษตร
อุบลราชธานี. 2553. ปูิยกับการเกษตรและดิ่งแวงด้อม พิมพ์ครั้ง
ที่ 3 สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 156 น.
Aldersfast, A.A. and co-authors. 2010. World Appl. Sci. J. 9(1): 49-54.
Ma, J. and co-authors. 2007. Aust. J. Soil Res. 45(5): 359-367.
Meng, L. and co-authors. 2005. Soil Bio. Biochem. 37: 2037-2045.
Ngkeewong, K.F. and J. Deville. 1984. J. Environ. Qual. 13, no. 3,
471-474.
Nicholson, F.B. and co-authors. 1998. Symp. No.25. Proc. 16th World
Congr. of Soil Sci., Montpellier, France.

6. ເອກສາຮ້າງອິງ(ຕໍ່ອ 1)

- Oloyede, F. M. and co-authors. 2012. Scientific World J. 2012: 1-6.
- Pavla, B. and Pokluda, R. 2008. Not. Bot. Hort. Agrobot. Cluj 36(1): 63-67.
- Phong, M. and co-authors. 2008. Brown Working Paper in the Arts and Sciences, Southwestern University, Vol. VIII.
<http://www.southwestern.edu/academic/bwp/vol8/nlemeye-vol8.pdf>.
- Pinitpaltoon, S. 2012. Ph.D. Thesis, Department of Soil Science, Kasetsart University, Bangkok, Thailand. 170p.
- Tattao, D.A. 1987. Ph.D. Thesis, Department of Soil Science, Kasetsart University, Bangkok, Thailand. 157p.

42

6. ເອກສາຮ້າງອິງ(ຕໍ່ອ 2)

- Yang, X. and co-authors. 2010. Ecosystem and Environment 137: 308-316.
- Zahradnik, A. and Petrikova, K. 2007. Hort. Sci. (PRAGUE) 34: 66-71.

43

Comparison of composition (*nutrients and other substances*) of organically and conventionally produced foodstuffs: a systematic review of the available literature

Report for the Food Standards Agency

Nutrition and Public Health Intervention Research Unit
London School of Hygiene & Tropical Medicine



Contract number:
PAU221

Submission date:
July 2009

Review authors:
Dr. Alan Dangour (lead)
Ms. Sakhi Dodhia
Ms. Arabella Hayter
Ms. Andrea Aikenhead
Dr. Elizabeth Allen
Dr. Karen Lock
Professor Ricardo Uauy

1.0 EXECUTIVE SUMMARY

There is currently no independent authoritative statement on the nature and importance of differences in content of nutrients and other nutritionally relevant substances (*nutrients and other substances*) in organically and conventionally produced foodstuffs. This systematic review of the available published literature was designed to seek to determine the size and relevance to health of any differences in content of *nutrients and other substances* in organically and conventionally produced crops and livestock products. This review does not address contaminant content (such as herbicide, pesticide and fungicide residues) of organically and conventionally produced foodstuffs or the environmental impacts of organic and conventional agricultural practices.

The systematic review search process identified 162 relevant articles published, with an English abstract, in peer-reviewed journals since 1st January 1958 until 29th February 2008. A total of 3558 comparisons of content of *nutrients and other substances* in organically and conventionally produced foodstuffs were extracted for analysis.

Articles included in the review were assessed for study quality (satisfactory quality studies provided clear statements on material and nutrients analysed, laboratory and statistical methods and a clear definition of organic agricultural practices), and one third of all studies (n=55; 34%) met the pre-defined satisfactory quality criteria.

Analysis was conducted on nutrients or nutrient groups for which numeric data were provided in at least 10 of the 137 crop studies identified by the review. In analysis including all studies (independent of quality), no evidence of a difference in content was detected between organically and conventionally produced crops for the following *nutrients and other substances*: vitamin C, calcium, phosphorus, potassium, total soluble solids, titratable acidity, copper, iron, nitrates, manganese, ash, specific proteins, sodium, plant non-digestible carbohydrates, β-carotene and sulphur. Significant differences in content between organically and conventionally produced crops were found in some minerals (nitrogen higher in conventional crops; magnesium and zinc higher in organic crops), phytochemicals (phenolic compounds and flavonoids higher in organic crops) and sugars (higher in organic crops). In analysis restricted to satisfactory quality studies, significant differences in content between organically and conventionally produced crops were found only in nitrogen content (higher in conventional crops), phosphorus (higher in organic crops) and titratable acidity (higher in organic crops).

Analysis of differences in content of *nutrients and other substances* in livestock products (meat, dairy, eggs) was more limited given the smaller evidence base. Analysis was conducted on nutrients or nutrient groups for which numeric data were provided in at least 5 of the 25 livestock product studies identified by the review. In analysis including all studies (independent of quality), no evidence of a difference in content was detected between organically and conventionally produced livestock products for the following *nutrients and other substances*: saturated fatty acids; monounsaturated fatty acids (*cis*), n-6 polyunsaturated fatty acids, fats (unspecified), n-3 polyunsaturated fatty acids, nitrogen and ash. Significant differences in content between organically and conventionally produced livestock products were found in some fats (polyunsaturated fatty acids [unspecified], trans fatty acids and fatty acids [unspecified] higher in organic livestock products). In analysis restricted to satisfactory quality studies, significant differences in content of organically and conventionally produced livestock products were found only in nitrogen content (higher in organic livestock products).

No evidence of a difference in content of *nutrients and other substances* between organically and conventionally produced crops and livestock products was detected for the majority of nutrients assessed in this review suggesting that organically and conventionally produced crops and livestock products are broadly comparable in their nutrient content. The differences detected in content of *nutrients and other substances* between organically and conventionally produced crops and livestock products are biologically plausible and most likely relate to differences in crop or animal management, and soil quality. It should be noted that these conclusions relate to the evidence base currently available, which contains limitations in the design and in the comparability of studies. There is no good evidence that increased dietary intake, of the nutrients identified in this review to be present in larger amounts in organically than in conventionally produced crops and livestock products, would be of benefit to individuals consuming a normal varied diet, and it is therefore unlikely that these differences in nutrient content are relevant to consumer health.